

מ"ת 28218/04/14 - מדינת ישראל נגד א' ד'

בית משפט השלום בטבריה
בפני כב' השופט ניר מישורי לב טוב
מ"ת 28218-04-14 מדינת ישראל נ' ד' (עציר)
01 יוני 2014

בעניין:

מדינת ישראל
נגד
א' ד' (עציר)
נוכחים:
מטעם המבקשת עו"ד תומר בן חמו
מטעם המשיב הובא. ע"י עו"ד אילן עבאס בהעברה מעו"ד אלכביר מטעם הסנגוריה

המבקשת

המשיב

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

בפני בקשה למעצר המשיב עד תום ההליכים, בהתאם לסעיף 21 (א)(1) לחוק סדר הדין הפלילי, (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996 (להלן: "חוק המעצרים").

נגד המשיב הוגש כתב אישום בגין עבירת תקיפת בת זוג, תקיפה הגורמת חבלה של ממש - בת זוג, איומים (כנגד בת זוג), חבלה חמורה, תקיפה סתם, תקיפה הגורמת חבלה של ממש.

המשיב מואשם בביצוע מסכת של תקיפות ועבירות כנגד בת זוגו כדלקמן:

ח' ל' (להלן: "המתלוננת") הינה חברתו של המשיב מזה 4 שנים, כשלושה חודשים עובר להגשת כתב אישום זה התגוררו בני הזוג בביתם המשותף ברחוב ***** **/** ***** (להלן: "הדירה") וניהלו משק בית משותף.

כשנתיים עובר להגשת כתב אישום זה מועד מדויק אינו ידוע למאשימה בבית הוריו של המשיב

ב***** על רקע חשדו של המשיב כי המתלוננת בוגדת בו, נטל המשיב סכין מטבח גדולה

עמוד 1

הצמיד אותה לרגלה של המתלוננת כאומר לפגוע בה ואיים עליה לפגיעה שלא כדין בגופה בכך שאמר לה "אם את בוגדת בי אני ארצח אותך" זאת אמר בכוונה להפחידה או להקניטה, בהמשך לכך לאחר שהחלה המתלוננת לבכות תקף המשיב את המתלוננת שלא כדין וללא הסכמתה בכך שסתר לה בפניה.

כשנתיים עובר להגשת כתב אישום זה מועד מדוייק שאינו ידוע למאשימה בבית הוריה של המתלוננת ב***** ** ***** לפני שהתכוונו לצאת לבילוי תקף המשיב את המתלוננת שלא כדין וללא הסכמתה באופן שבעט בה.

בתחילת חודש פברואר 2012 מועד מדוייק אינו ידוע למאשימה, בבית הוריה ב***** ** ***** תקף המשיב את המתלוננת שלא כדין וללא הסכמתה וגרם לה לחבלה חמורה בכך שהטיח את ידה במיטה וגרם לה לשבר בבסיס גליל פרוקסימאלית של אגודל יד ימין.

בתאריך 1/12/13 לאחר שהמתלוננת לא ענתה לשיחה מהמשיב מאחר והיתה בנהיגה, המתלוננת חזרה אל המשיב. במעמד זה איים עליה המשיב לפגיעה שלא כדין בגופה בכך שאמר לה "למה לא ענית לי היום זה הסוף שלך" זאת אמר בכוונה להפחידה, המתלוננת ירדה בצומת ***** והמשיב הגיע עם רכבו למקום לאחר שהמתלוננת עלתה לרכבו על רקע חשדו כי בגדה בו תקף אותה המשיב שלא כדין וללא הסכמתה בכך של סטר לה בפניה, הכה אותה באגרופים בגב ובכתף, הכה אותה במכת אגרוף בפניה כתוצאה ממעשי המשיב נגרמו למתלוננת חבלות גופניות של ממש היינו שתף דם בעין, רגישות באיזור כתף ואגן שמאל בהמשך לכך אמר העלה המשיב את המתלוננת לקופת חולים ואמר לה שתגיד כי נפלה.

בתאריך 14/4/14 בשעות הצהריים בבית בני הזוג, לפני כניסת חג הפסח, בזמן שהמתלוננת ואחות המשיב מארגנות את הבית לפני החג החל הנאשם לצעוק לעבר המתלוננת כי הבית לא נקי

ומתקן יבוש הכלים הינו חמץ , המשיב צעק לעבר המתלוננת שתבוא ולאחר שענתה לו כי היא עושה משהו תקף המשיב את המתלוננת שלא כדין וללא הסכמתה בכך שהשליך עליה את מתקן היבוש לכלים אשר פגע בה בכתף.

בהמשך לנסיבות המתוארות לעיל החל המשיב צועק לעבר המתלוננת "יה סתומה יה מפגרת " המשיב תקף את המתלוננת שלא כדין וללא הסכמתה באופן שסתר לה בפניה דחף אותה עד שנפלה ארצה, המשיב החל לבעוט למתלוננת בבטנה כשהיא שרועה על הרצפה , כל זאת בזמן שאחות המשיב מבקשת ממנו שיחדול , המשיב אחז את המתלוננת בשערותיה משך אותה במסדרון הבית הכניס אותה לחדר השינה והמשיך להרביץ לה בבעיטות בבטן ובסטירות צעק עליה לקום ולנקות, המשיב נטל את מכשיר הטלפון של המתלוננת התקשר לאביה של המתלוננת ואמר לו "יה מזדיין בוא תקח את הבת שלך " וסתר למתלוננת.

עוד מואשם המשיב כי במהלך החיים המשותפים של בני הזוג נוהג היה המשיב לתקוף את המתלוננת שלא כדין וללא הסכמתה בסטירות לאחריהם היה מבקש את סליחתה של המתלוננת.

טענות הצדדים:

טיעוני המבקשת :

המבקשת עותרת למעצרו של המשיב עד תום ההליכים נגדו. לטענת המבקשת קיימות ראיות טובות לכאורה להוכחת האשמה המיוחסת למשיב אשר בין היתר כוללות את הודעת המתלוננת, הודאה מלאה של המשיב במיוחס לו , הודעת אחות המשיב ותיעוד רפואי.

המבקשת טוענת עוד, כי קיימת עילת מעצר בשל מסוכנותו של המשיב. זאת לאור מסכת האלימות האכזרית בה נקט המשיב כלפי המתלוננת , חששם של קרוביו להגן על בת הזוג שמא ירע גם להם המשיב וכן עילת המעצר הסטטוטורית הקמה כנגדו בחוק.

ב"כ המבקשת טען כנגד שחרור המשיב לחלופת המעצר המוצעת וזאת מהטעמים הבאים :

א. מדגיש את חומרת העבירות וחומרת הפציעות שגרם המשיב למתלוננת.

- ב. המשיב מעיד על עצמו בחקירה כאובססיבי בעניינה של המתלוננת.
- ג. מתסקיר שירות המבחן עולה כי המשיב מתקשה לקבל מרות, הינו אימפולסיבי ונשקפת ממנו מסוכנות ברמה בינונית עד גבוהה וזאת על רקע מאפייניו האישיים.
- ד. החלופה המוצעת בעייתית, אינה מספקת פיקוח אנושי רציף, אין מדובר בריחוק משמעותי שכן מדובר בנסיעה של 45 דקות בלבד מ*** ל****.
- ה. בני הזוג נמצאים בקשר לא ברור, מה שמעלה מסוכנות המשיב כלפי המתלוננת.
- ו. לביסוס טענתו בגין היעדר נפקות הריחוק הג"ג במקרי אלימות במשפחה הוצגה לעיון בית החלטה בבש"פ 8296/13 וכן בש"פ 1877/07.

טיעוני ב"כ המשיב לעניין הראיות לכאורה:

בדיון שהתקיים ביום 25/5/14 הסכים ב"כ המשיב כי קיימות ראיות לכאורה כנגד המשיב וכן עילת מעצר והתמקד באפשרות לאיין מסוכנות המשיב באמצעות שליחתו של המשיב לחלופת מעצר בעיר *** בפיקוח מעסיקו שהינו המפקח העיקרי ובסיוע אביו של המשיב שיחליפו לפרקים.

עוד הוצע במעמד הדיון כי המשיב לא ישהה ביחידת דיוור נפרדת כפי שהוצהר בפני שירות המבחן כי אם בביתו של המעסיק וזאת בנוסף לתנאי פיקוח אלקטרוני.

טיעוני ב"כ המשיב לעניין שחרור בתנאי מעצר בית:

ב"כ המשיב מדגיש כי המשיב שקוע בחובות גדולים וכי עבודה בפיקוח מעסיקו תשפר את מצבו.

במסגרת הדיון הוצג לעיון בית המשפט מכתב המשיב בו מצוין כי מתחרט על מעשיו, לא יחזור למקום מגוריו וכי השאיר את עצמו ואת בת זוגו שרויים בחובות כבדים.

המתלוננת ציינה בפני שירות המבחן כי אינה חוששת מהמשיב וחשה בטוחה בהרחקתו בלבד.

ב"כ המשיב טוען כי מדובר בהרחקה ג"ג משמעותית בפיקוח אנושי רציף וצמוד של משמורנים אשר שירות המבחן התרשם מהם כאחראיים ומתאימים למשימה. עוד הוסיף כי המשיב מבקש להשתחרר בפיקוח אלקטרוני בשעות הלילה.

בפני בית המשפט העידו שני מפקחים מוצעים.

המפקח העיקרי הינו מעסיקו של המשיב, מר ח' א' המעסיק 42 עובדים בעסק הקייטרינג שבבעלותו. הוא מצהיר כי המשיב ישהה בעסק בשעות היום ולאחר שהובהר לו כי לא יוכל להשאיר את המשיב בלא השגחה מסר כי בשעה שהוא (המפקח המוצע) יצא לפגישות עסקיות ישמור אביו של המשיב על המשיב בבית העסק.

עוד מסר כי המשיב ישהה ביחידת דיור הצמודה לביתו אך לאחר שנשאל על ידי בית המשפט כיצד יוכל להבטיח שהמשיב לא יצא את יחידת הדיור בלי משים מסר המפקח המוצע כי מוכן להלין את המשיב בביתו.

אביו של המשיב מסר כי הינו עובד כאב בית משעות הבוקר עד הצהריים אך מוכן להגיע לצורך שמירה על המשיב בכל עת שיתבקש גם במחיר הפסקת עבודתו. הוא שלל כי נתקל באירוע אלימות מצד בנו בביתם וכי שולל כל אלימות.

דין והכרעה:

בבוא בית המשפט להכריע בבקשת מעצר עד תום ההליכים, בהתאם לסעיף 21 לחוק המעצרים, עליו לבחון את שאלת קיום ראיות לכאורה, עילת מעצר וחלופת מעצר.

ראיות לכאורה:

בית-המשפט הבחון את קיומן של ראיות לכאורה לשם גיבוש השלעילת מעצר, אינו נדרש, אלא לבחון האם דיבראיות אשר הובאו בפניו, באמתוכנה בהלך המשפט, כדילהוכיחאתאשמתהנאשם מעברלכלספקסביר (ראה: בש"פ 8087/95 שלמהזאדהני' מדינתישראל, פ"ד(2) 133, 148).)

ב"כ המשיב הסכים במסגרת הדיון כי קיימות ראיות לכאורה ואף עינתי בהודעות המתלוננת והודאת המשיב ממנה עולה כי אכן מודה במרבית מהמיוחס לו בכתב האישום. **מכאן כי קיימות ראיות מוצקות לכאורה כי המשיב ביצע המיוחס לו בכתב האישום.**

עילת מסוכנות:

סעיף 21 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996 קובע כי:

"(א) הוגש כתב אישום, רשאי בית המשפט שבפניו הוגש כתב האישום לצוות על מעצרו של הנאשם עד תום ההליכים המשפטיים, אם נתקיים אחד מאלה:

(1) בית המשפט סבור, על סמך חומר שהוגש לו, כי נתקיים אחד מאלה:

(א) קיים יסוד סביר לחשש ששחרור הנאשם או אי-מעצרו יביא לשיבוש הליכי משפט, להתחמקות מהליכי שפיטה או מריצוי עונש מאסר, או יביא להעלמת רכוש, להשפעה על עדים או לפגיעה בראיות בדרך אחרת;

(ב) קיים יסוד סביר לחשש שהנאשם יסכן את בטחונו של אדם, את בטחון הציבור, או את בטחון המדינה;

(ג) הואשם הנאשם באחד מאלה:

... (5) עבירת אלימות בבן משפחה כמשמעותו בחוק למניעת אלימות במשפחה, התשנ"א-1991, חזקה כי מתקיימת העילה האמורה בסעיף קטן (ב), אלא אם כן הוכיח הנאשם אחרת."

- משקבעתי כי קיימות ראיות טובות לכאורה כנגד המשיב לביצוע העבירות המיוחסות לו בכתב האישום ניכר כי מתקיימת במקרה זה עילת מעצר המבוססת על הסכמת ב"כ המשיב בקיומה של עילת מעצר וכן על שני טעמים עיקריים :
- א. חזקת מסוכנות סטטוטורית הקבועה בסעיף 21(א)(1)(ג)(5) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו - 1996 (הלן: "חוק המעצרים") בגין עבירות אלימות במשפחה.
- ב. יש במעשיו של המשיב כדי חשש לשלום המתלוננת וזאת לאור -
- (1). הברוטליות בה מאופיינת התקיפה - מדובר במספר רב של תקיפות על פני תקופה ארוכה באופן כמעט קבוע והשמעת אימים חמורים בפגיעה ואף ברצח. הכל תוך גילוי דפוס אובססיבי וקנאי של המשיב כלפי המתלוננת.
- (2). המשיב לא בחל לכאורה בפגיעה פיסית קשה במתלוננת במספר אירועים.

חלופת מעצר

סעיף 21 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996

קובע :

"(ב) בית המשפט לא יתן צו מעצר לפי סעיף קטן (א) אלא אם כן נוכח, לאחר ששמע את הצדדים, שיש ראיות לכאורה להוכחת האשמה, ולענין סעיף קטן (א)(1), לא יצווה בית המשפט כאמור, אלא אם כן נתקיימו גם אלה:

(1) לא ניתן להשיג את מטרת המעצר בדרך של שחרור בערובה ותנאי שחרור, שפגיעתם בחירותו של הנאשם, פחותה".

ב"כ המשיב עותר לשחרור המשיב בתנאי מעצר בית חלקי באופן שבשעות היום ישהה בעסק הקייטרינג בבעלות המעסיק מר חביב אילוז ובשעות הלילה ישהה בביתו של המעסיק. עוד הוצע כי בשעות הלילה יתווסף פיקוח אלקטרוני וכי בשעות היום, כאשר המפקח חביב יאלץ לצאת את העסק לפגישות עסקיות יחליפו אביו של המשיב.

לאחר שבחנתי הן את האפשרות לשחרר המשיב בתנאים מגבילים והן את החלופה המוצעת הגעתי לכדי מסקנה כי אין בחלופה המוצעת בכדי להפחית מן המסוכנות הנשקפת מהמשיב למתלוננת וזאת מהטעמים הבאים :

א. מתסקיר שירות המבחן עולה כי המשיב נוטה לתגובות אימפולסיביות, ממזער אחריותו למעשים החמורים שביצע ומתקשה לקבל סמכות. מבלי לצטט מן התסקיר אציין את נטייתו של המשיב לתגובה תוקפנית במצבי עימות. מכל אלו עולה מסקנת שירות המבחן כי **הסיכון הנשקף מהמשיב כלפי המתלוננת הינו ברמה בינונית עד גבוהה.**

ב. המתלוננת מוסרת בעדותה מיום 17/4/14 כי נמנעה מלהתלונן כנגד המשיב במשך תקופה ארוכה מאוד שכן פוחדת ממנו. מעדותה המפורטת של המתלוננת עולה דפוס בו נוקט המשיב כלפיה מזה

עמוד 6

תקופה ארוכה המאופיין בקינאה , אובססיביות אך גם התאכזרות לשמה בהכאתה כל אימת שעיצבנה אותו המתלוננת.

המשיב מעיד על עצמו בעדותו במשטרה (עמ' 3 ש' 38) :

"חשבתי שהיא בוגדת בי, התעצבנתי, אני באובססיה על הבחורה הזאת, צרחתי עליה, אמרתי לה עם את בוגדת בי, אני לא יודע מה אני יעשה... אני מצטער, אני רוצה ללכת לטיפול בשביל לחזור לבחורה הזאת להשתקם".

ג. לכל אלו יש לצרף את המעשים החמורים במיוחד המיוחסים למשיב ואשר במרביתם הודה בחקירתו : הצמדת סכין גדולה לרגלה של המתלוננת, איום ברצח ותקיפה, בעיטות, הטחת ידה של המתלוננת במיטה וגרימת שבר בכף היד, מכות אגרופים בגבה ובפניה של המתלוננת וסטירות תוך גרימת חבלות של ממש, השלכת מתקן יבוש על המתלוננת, דחיפות ובעיטות, גרירת המתלוננת במסדרון הבית תוך אחיזה בשערותיה והמשך בעיטות בבטן וסטירות. המשיב הפך את המתלוננת לשק החבטות שלו כל עת שחשד בה כי אינה שומרת לו אמונים או אינה נשמעת לו. מעדויות השניים עולה דפוס תוקפני קבוע מצד המשיב בשעה שהינו מכה באופן תדיר את המתלוננת ושב לבקש סליחתה, ממש כפי שמציין שוב בחקירתו במשטרה.

ד. שירות המבחן מציין כי גם בימים אלו קיים קשר בלתי ברור בין המתלוננת והמשיב - עובדה שבצירוף כל האמור לעיל יש בה כדי לבסס מסוכנותו הברורה והמוחשית של המשיב לשלום המתלוננת ולחיה.

גם בחלופה שהוצעה ע"י ב"כ המשיב אין כדי לאיין מסוכנותו הרבתית של המשיב כלפי המתלוננת וזאת מהטעמים הבאים :

א. על אף כוונותיו האמיתיות של המעסיק מר ח' א' בניסיונו לשקם המשיב מדובר במעסיק של 42 עובדים ואין אני מתרשם כי הוא מסוגל מטבע הדברים בנסיבות אלו להשגיח באופן צמוד במשך 24 שעות על המשיב. משיב זה מפעיל עסק גדול אשר מספק שירותים באיזורים נרחבים בצפון ואין מדובר במפקח הדר עם המפוקח במעצר בית 24 שעות ביממה.

ב. שחרור המשיב למעצר בית חלקי בתנאי עבודה אינו הולם את מסוכנותו הגבוהה של המשיב לגישתי והמסוכנות הבינונית עד גבוהה אליבא שירות המבחן.

ג. ב"כ המשיב הדגיש את הריחוק הגיאוגרפי של מעצר הבית מ***** אך מדובר בנסיעה של 45 דקות בלבד. על רקע הקשר הבלתי ברור בין המשיב למתלוננת כיום, האובססיביות והאימפולסיביות בה לוקה המשיב אני סבור כי הפיקוח הבלתי צמוד עלול בהחלט לסכן את שלום המתלוננת.

ד. ב"כ המשיב מציע את אביו של המשיב כמי שאמור למלא את מקומו של המפקח ח' בשעה שזה יוצא מהעסק לצורך פגישות עסקיות. האב מעיד כי: "אני לא נתקלתי בשום מקרה אצלי בבית אני אצלי בבית אני לא מרשה אלימות" (פרוטוקול הדיון מיום 25/5/14, עמ' 6 ש' 28-29).

עם זאת, מעיון בעדותה של המתלוננת נשמעים דברים שונים בתכלית:

"ש: האם סיפרת למישהו מלבד אחותו של א' ש' שהיתה נוכחת באירוע האחרון?"

ת: אני לא סיפרתי אבל המשפחה של א' יודעת כי היו כמה מקרים שא' הרביץ לי בנוכחות ההורים שלו ואחים שלו ואבא שלו מנע ממנו כמה פעמים אבל א' לא שם על אבא שלו". (עמ' 2 ש' 28-31).

גם אחותו של המשיב ש' מתארת מקרה בו המשיב אחיה תקף את המתלוננת בבעיטות, תפס בשערותיה תוך שהוא גורר אותה. ש' מוסרת כי סיפרה לאביה כל מה שקרה. היא אף מוסרת שאביה התערב בנעשה.

הנה כי כן עולה מעדות המתלוננת תמונה דומה לזו העולה מתסקיר שירות המבחן בגין היעדר קבלת המרות לצד תמונת מצב קשה לפיה אביו של המשיב עומד חסר אונים מול בנו תוך שהוא רואה במספר מקרים את בנו מכה את המתלוננת לנגד עיניו אך בבית המשפט מוסר כי לא היה לו כל מושג שבנו המשיב מכה את המתלוננת וזאת בניגוד לעדות המתלוננת ועדות בתו שלו!

אני למד מהכחשתו של האב וטמינת ראשו בחול אל מול סבלה המתמשך של המתלוננת מנחת זרועו של המשיב כי ברגע האמת יבחר האב בטובת בנו על פני חובתו לדווח על הפרה וכי אין האב משמש דמות סמכותית בעיני המשיב אשר ירתיע אותו מלהפר את תנאי השחרור בערובה ולשוב ולפגוע במתלוננת.

לאור כל אלו אין בידי לתת אמון במשיב ואין בחלופה המוצעת להבטיח את שלום המתלוננת.

לאור האמור לעיל אני מורה על מעצרו של המשיב עד תום ההליכים נגדו.

ניתנה והודעה היום ג' סיוון תשע"ד, 01/06/2014 במעמד הנוכחים.

ניר מישורי לב טוב, שופט